

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 176/2023
6.4.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Тајјане Миљуш и Тајјане Матковић Стефановић, чланова већа, у предмету по тужби тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Миша Барац, адвокат у ..., против тужене Републике Србије, Виши суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради стицања без основа, у поступку по захтеву за решавање сукоба надлежности између Трећег основног суда у Београду и Основног суда у Нишу, у седници већа одржаној дана 6.4.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету надлежан је Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је Основном суду у Нишу поднео тужбу којом је тражио да му тужена на име стицања без основа исплати износ од 23.612,00 динара са затезном каматом од 17.11.2021. године.

Решењем П 1753/22 од 22.07.2022. године Основни суд у Нишу је усвојио приговор месне надлежности тужене, огласио се месно ненадлежним за поступање и списе предмета по правноснажности решења уступио Трећем основном суду у Београду, као суду опште месне надлежности за туженог.

Трећи основни суд у Београду није прихватио надлежност, па је списе предмета са пропратним актом од 27.02.2023. године доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11... 18/20), Врховни касациони суд налази да је за поступање по тужби тужиоца надлежан Први основни суд у Београду.

Према стању у спису предмета, тужилац тужбом тражи да му тужена Република Србија исплати износ од 23.612,00 динара са затезном каматом, као стечен без основа у извршном поступку наплате трошкова кривичног поступка, који је против овде тужиоца покренуо Виши суд у Београду. Према тврдњи тужиоца, наведени трошкови су пре покретања извршног поступка већ били плаћени од стране једног од солидарних

дужника, тако да се наплатом истих трошкова у извршном поступку, тужена неосновано обогатила за утужени износ.

Како тужбени захтев за предмет има новчано потраживање, за коју врсту спора није прописана изборна нити искључива надлежност неког суда, то се примењује правило о општој месној надлежности суда, у конкретном случају суда на чијем се подручју налази седиште Скупштине Републике Србије у смислу одредбе члана 40. став 1. Закона о парничном поступку. Према наведеном критеријуму, како се седиште тужене налази на подручју општине Стари Град у Београду, то је за поступање у предмету надлежан Први основни суд у Београду, у складу са одредбом члана 3. став 1. тачка 4. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Сл. гласник РС“, бр. 101/2013).

У складу са изнетим, Врховни касациони суд је применом одредбе члана 22. Закона о парничном поступку одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић